

ІНСТРУКЦІЯ

для медичного застосування лікарського засобу

СИДОКАРД

(SIDOCARD)

Склад:

діюча речовина: молсидомін;

1 таблетка містить молсидоміну 2 мг або 4 мг;

допоміжні речовини: лактоза, моногідрат; маніт (Е 421); крохмаль пшеничний; целюлоза мікрокристалічна; гіпромелоза (гідроксипропілметилцелюлоза); кремнію діоксид колоїдний безводний; магнію стеарат; олія м'яти; жовтий захід FCF (Е 110).

Лікарська форма. Таблетки.

Основні фізико-хімічні властивості: таблетки круглої форми з плоскою поверхнею зі скошеними краями, з ризкою з одного боку, світло-рожевого кольору, із запахом м'яти.

Фармакотерапевтична група. Вазодилататори, що застосовуються при лікуванні захворювань серця. Молсидомін. Код АТХ C01D X12.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Молсидомін виявляє венодилаторну, антиагрегантну, анальгезивну та тривалу антиангінальну дію. Венодилаторна активність зумовлена виділенням після ряду метаболічних перетворень оксиду азоту (NO), що стимулює розчинну гуанілатциклазу, у зв'язку з цим молсидомін розглядається як донор NO. Накопичення циклічного гуанозинмонофосфату (цГМФ) зумовлює розслаблення гладком'язових клітин судинної стінки (більшою мірою — вен). Зниження переднавантаження навіть без впливу на скоротність міокарда сприяє відновленню порушеного у хворих з коронарною недостатністю співвідношення між потребою у кисні і його надходженням. Розширює уражені атеросклерозом, але здатні до дилатації великі епікардіальні коронарні артерії, покращує периферичний кровообіг.

Підвищує толерантність до фізичного навантаження, зменшує прояви ангіоспазму. Пригнічує ранню фазу агрегації тромбоцитів, знижує синтез і виділення серотоніну, тромбоксану та інших проагрегантів.

Зменшує переднавантаження на міокард у хворих із хронічною серцевою недостатністю, знижує тиск у легеневій артерії, зменшує наповнення лівого шлуночка і напруження стінки міокарда, ударний об'єм серця. Дія починається через 20 хв після прийому, досягає максимуму через 0,5–1 годину та зберігається протягом 6 годин. На відміну від терапії нітратами, розвиток толерантності зі зниженням ефективності під час тривалої терапії молсидоміном зазвичай не спостерігається.

Фармакокінетика.

Після прийому всередину практично повністю абсорбується зі шлунково-кишкового тракту. Біодоступність — 60–70 %. Максимальна концентрація (4,4 мкг/мл) досягається через 1 годину. При прийомі всередину після їди всмоктування уповільнюється, але не знижується (максимальна концентрація у плазмі крові досягається на 30–60 хвилин пізніше, ніж при прийомі натщесерце). Мінімальна ефективна концентрація молсидоміну у плазмі крові становить 3–5 нг/мл. Практично не зв'язується з білками плазми крові. У печінці метаболізується з утворенням фармакологічно активної сполуки SIN-1 (3-морфоліно-сиднонімін), з якої утворюється дуже нестійка речовина SIN-1a (N-морфоліно-N-аміносинтонітрил), що виділяє NO з утворенням фармакологічно неактивної сполуки SIN-1c. У ході метаболізму утворюються й інші метаболіти. Молсидомін виводиться нирками на 90 % (у вигляді метаболітів), 9 % — через кишечник. Період напіввиведення становить від 1 до 3,5 години. Не кумулюється (у т. ч. у хворих із нирковою недостатністю).

При тяжкій печінковій недостатності (збільшення бромсульфалеїнової проби від 20 % до 50 %) відзначено уповільнення виведення та збільшення концентрації молсидоміну у плазмі крові.

Клінічні характеристики.

Показання.

Ішемічна хвороба серця: профілактика нападів стабільної і нестабільної стенокардії (особливо у пацієнтів літнього віку і при індивідуальній непереносимості нітратів).

У складі комбінованого лікування хронічної серцевої недостатності.

Протипоказання.

Гіперчутливість до активної або до будь-якої з допоміжних речовин, глаукома (особливо закритокутова), гострий ангінозний напад, гострий інфаркт міокарда, гостра недостатність кровообігу, включаючи шок (в т. ч. кардіогенний), судинний колапс, виражена артеріальна гіпотензія (сistolічний тиск менше 100 мм рт. ст.); одночасне застосування інгібіторів фосфодіестерази 5 (ФДЕ 5) (силденафіл, варденафіл, тадалафіл) — у зв'язку з високим ризиком розвитку артеріальної гіпотензії; токсичний набряк легень, зниження центрального венозного тиску; одночасне введення донорів оксиду азоту в будь-якій формі та стимуляторів розчинної гуанілатциклази (наприклад, ріоцигуат) — через ризик гіпотензії.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

При одночасному застосуванні з *периферичними вазодилататорами, блокаторами «повільних» кальцієвих каналів (БПКК), гіпотензивними засобами та етанолом* посилюється антигіпертензивний ефект лікарського засобу.

Сидокард можна одночасно застосовувати з іншими *антиангіральними препаратами* (наприклад, добавляти до дво- або трикомпонентної терапії — нітратами, БПКК та блокаторами β-адренорецепторів).

Слід уникати вживання *алкоголю* під час лікування лікарським засобом Сидокард.

При одночасному застосуванні з *ацетилсаліциловою кислотою* посилюється її антиагрегантна активність.

Існує великий ризик розвитку артеріальної гіпотензії при одночасному застосуванні з *інгібіторами ФДЕ 5*, такими як *силденафіл, варденафіл, тадалафіл*. Сумісне застосування лікарського засобу Сидокард з *інгібіторами ФДЕ 5* протипоказано.

Алкалоїди ріжків. Існує можливість фармакодинамічної взаємодії між донорами оксиду азоту й *алкалоїдами ріжків*, що може призвести до антагоністичного впливу лікарських засобів. Необхідно уникати одночасного використання донорів оксиду азоту й *алкалоїдів ріжків*.

Одночасне застосування молсидоміну і *стимуляторів розчинної гуанілатциклази* (наприклад, *ріоцигуат*), яка є рецептором оксиду азоту, протипоказане, тому що комбінація підвищує ризик гіпотензії.

Особливості застосування.

Не застосовувати для лікування гострих нападів стенокардії!

Молсидомін зазвичай не викликає суттєвого зниження артеріального тиску, однак при застосуванні пацієнтам з артеріальною гіпотензією чи підвищеним ризиком артеріальної гіпотензії, пацієнтам літнього віку зі зниженим об'ємом циркулюючої крові та пацієнтам, які лікуються іншими вазодилататорами, слід бути обережним. Необхідно забезпечити ретельне спостереження та коригувати дозу відповідно стану пацієнта.

Під час застосування лікарського засобу Сидокард необхідно враховувати, що артеріальний тиск (АТ) у стані спокою, зокрема систолічний АТ, може зменшуватись. У цьому випадку гіпертонічний початковий тиск реагує значно сильніше, ніж нормотензивний або гіпотензивний тиск.

З обережністю призначати при гіпертрофічній обструктивній кардіоміопатії, констриктивному (стенозуючому) перикардиті, тампонаді порожнини перикарда, зниженні тиску у шлуночках серця, при стенозі аорти або мітральному стенозі, при гострому інфаркті міокарда, порушенні функції лівого шлуночка (недостатності лівого шлуночка).

Враховуючи, що 90–95 % метаболітів молсидоміну виводиться нирками, можливе зниження дози або збільшення інтервалів між прийомами препарату, з огляду на індивідуальну реакцію

пацієнта на препарат. Пацієнтам з печінковою або нирковою недостатністю слід застосовувати більш низькі дози з поступовим їх підвищенням до отримання необхідного терапевтичного ефекту. При вираженому порушенні функції печінки (збільшення бромсульфалеїнової проби на 20–50 %) збільшується концентрація молсидоміну в плазмі крові та збільшується період напіввиведення, що потребує коригування дози препарату.

Особливої уваги при застосуванні лікарського засобу Сидокард потребують пацієнти після геморагічного інсульту мозку, з порушеннями мозкового кровообігу та підвищеним внутрішньочерепним тиском; пацієнти, які нещодавно перенесли інфаркт міокарда, пацієнти з глаукомою та зі схильністю до гіпотензивних реакцій або при наявності артеріальної гіпотензії. Застосовувати лікарський засіб Сидокард слід тільки під суворим медичним наглядом з постійним контролем кровообігу.

При тривалому застосуванні нітратів рекомендується включати у схему лікування молсидомін для запобігання розвитку толерантності до нітратів.

Пацієнтам літнього віку з функціональною недостатністю печінки або нирок препарат призначати у менших дозах.

Цей лікарський засіб містить лактозу, тому його не слід застосовувати пацієнтам із рідкими спадковими формами непереносимості галактози, дефіцитом лактази або глюкозо-галактозним синдромом мальабсорбції.

Крохмаль пшеничний, що входить до складу лікарського засобу, може містити глютен, але у незначній кількості, і тому препарат вважається безпечним для пацієнтів з целиакією.

Через наявність у складі лікарського засобу барвника «Жовтий захід FCF» (E 110) можливі алергічні реакції.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Застосування лікарського засобу під час вагітності протипоказано.

Не слід застосовувати лікарський засіб у період годування груддю. У разі необхідності лікування слід припинити годування груддю.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Враховуючи побічні реакції лікарського засобу (запаморочення) і можливий негативний вплив на концентрацію уваги, особам, які керують автомобілем або працюють з іншими механізмами, лікарський засіб призначати з обережністю після ретельної оцінки можливого ризику.

Спосіб застосування та дози.

Лікарський засіб застосовувати всередину під час або після їди, запиваючи достатньою кількістю рідини.

Для профілактики нападів стенокардії призначати у перший і другий день терапії по 1-2 мг ($\frac{1}{2}$ -1 таблетка) 4-6 разів на добу, після чого дозу підвищувати до 2-4 мг 2-3 рази на добу за необхідності.

Режим дозування — індивідуальний і залежить від виду та стадії захворювання, вираженості клінічної симптоматики. Зазвичай добова доза становить 2-4 мг, розподілені на 2 рівномірних прийоми. Інколи дозу можна підвищувати до 6-8 мг, які слід розподіляти на 3-4 прийоми.

Максимальна добова доза — 12 мг.

Тривалість лікування залежить від перебігу захворювання і визначається лікарем.

Діти. Застосування лікарського засобу дітям протипоказано.

Передозування.

Симптоми: брадикардія, слабкість, сонливість, сильний головний біль, запаморочення та артеріальна гіпотензія, тахікардія, що супроводжуються нудотою і блюванням; у тяжких випадках — колапс.

Лікування: вживаються заходи, спрямовані на швидке виведення лікарського засобу з організму (промивання шлунка, форсований діурез), симптоматична терапія.

Немає даних про ефективність діалізу при передозуванні.

Побічні реакції.

З боку нервової системи: головний біль (зазвичай незначний, зникає у процесі подальшого лікування), запаморочення, підвищена втомлюваність, сповільнена швидкість психомоторних та рухових реакцій (у більшості випадків на початку лікування), слабкість.

З боку шлунково-кишкового тракту: нудота, втрата апетиту, діарея, блювання.

З боку серцево-судинної системи: тромбоцитопенія, недостатність кровообігу, виражене зниження артеріального тиску, ортостатична гіпотензія, рідко — до розвитку колапсу або шоку, тахікардія, почервоніння шкіри обличчя. У цих випадках може потребуватися зниження дози або відміна лікарського засобу.

З боку імунної системи: реакції гіперчутливості, включаючи алергічні реакції, свербіж, висипи, бронхоспазм, астма, анафілактичний шок.

З боку шкіри та підшкірних тканин: кропив'янка.

Термін придатності. 3 роки.

Умови зберігання.

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °С.

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Упаковка. По 10 таблеток у блістері; по 3 блістери у пачці.

Категорія відпуску. За рецептом.

Виробник. АТ «КИЇВСЬКИЙ ВІТАМІННИЙ ЗАВОД».

Місцезнаходження виробника та адреса місця провадження його діяльності.

04073, Україна, м. Київ, вул. Копилівська, 38.

Web-сайт: www.vitamin.com.ua